

הערל פרק שמיני יבמות

ג'ז:

תוספות ישנים

מסורת הש"ס

(סכת קד. כ"ק נד.)
קדדרין ספ. (ב) (לשלט כ-
תקן ספ. (ב) (ונישן מהר)
לשין מהר (ב) (ונישן
(ב) (לשלט נון: ספ.
(ג) (ונישן: לוחה)

וורה או ר השלט
אלמנה וגירושה
ללה וננה את אלה לא
ח כי אם בתולה
בגבי יכח אשפה:
ויקרא כא ז
בניט אשד יולדו לחם
ד שלושי בבא לחם
תכלת יין דבריט נג ט

גליון הש"ס

הנחות הב"ח

דנהות מהר"ב
רנשבורג

מוסף רשות
ק. חנוך לברא. דעוטם
סאל ומחנהו סביר.

מפני שני שנשא בת ירושאל מנא קיה. חימה מסוכן מתי ה' דפני רבי ו��' קו. ליום מה' נללו מעין נס' לרבי יוחנן דמיטר: גירסת מכנה. ממנה כולם שבדה ותמה מעס' הזה גמילי סעקה וטמא דעתו יקח וטמי מטה' וטמי עס' כנונ' וולדה קדרותס להפוקי גור עמיינ' סעקד כה' טרלן לאלו מענס סיל' הילל' וטוקה' מענירקה בז' פסובלא': איטי טפעריא. חממי' מטבקה' גטלא' לגכו' בגול ובכלה' צה' חטיר בע מל' מקני' מטה'.

הollowת מעוי קם ותמי ממי עלי
ממקומם עמי ונסח אל נסח נטול
אכלה מסי עמיין ומסקה צמיעין
לא לדי יוקן דמקיר: מל' עלי^ל
עמיין ודקמר חילום כו': פיל'
דמלמי. ספי קהנו ליס נבדין
לכון נטול אכלה מסי עמיין
טשליה נגר וחוט גר קו נס
חס נס צי עמיין דקיטי עמיין:
ואסחי יטפנן. דקמי נבדין דל'
מיינו הלג נס עמיין דקמי גנס
חס נס צי עמיין: נס מלרי צי.
נסטה טרלליים וטלתו נטביה
געל לא לדי יוקן דלכרא: נס עמיין
אכן נקדוט. עמיות מוחות מז'
טקלמר נמלרי צי שחמייל נס
אכטונג נעצות נקומות מוכיס עד
צלפה דורות: מל' עלי גנטה מל' ריש
אניא יוכיה. סכמו כסלה צאי

דרני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן כי אם בהחולת
מעמי יכח איש להביא גירות מכנה שהיא
ברשה לכהונה ואמר ליה אמי שונה עמיין
מעמי לhabיא בתולה הבאה מב', עמיין ואת
אמרת גירות מכנה והוא לא מאי שנ' עמיין
אלימא עמוני נשא עמוונת ומאי משני
עambilו דוכרים אסוריין ונקבות מorthוד הינן
גירות מכנה אלא בעמוני נשא בת ישראאל
ואיכא דאמרי אמר לה אמי שונה עמיין
מעמי לhabיא בתולה הבאה משני עומיין
ומעם שיש בו שני עמיין ואת אמרת גירות
מכנה והוא לא ולך לשנא בת מצרי עני
רבשרה לכהונה מנא לה וכוי חיבא דיליף
עמומי נשא בת ישראאל מה לעמוני נשא
בת ישראאל שבן נקבות מorthוד מצריך שני
שנשא מצית שניה יוכיה מה למצריך שני
טלי' קומו ק' קבלמי מרוכמי:
מזרי

לעומת קו"ה ומ"ש דס' גן אין באהו בעבירה עמו נושא בת ישראל וכו' והדור הדין וכו' אמר רב יוסף הדינו דשמענו לה לר' יהודה אמר עמי מועמוני ולא ידענא מיא קאמר כי אתה רב שמואל בר יהודה אמר ר' יהודה אמר כר' שמואל בר יהודה ממעמוני פסול וכתח מעמוני כשרה בנה במה דרבדים אמרוים בעמוני ועמנויות שנתגיריו אבל בהה ממעמוני פסולה אמר ליה פוק תני לר' מא דאמורת אשה עמוני כשרה עמוני ולא עמנויות בנה מעמוני הוא ובתח מעמוני כשרה למאי אלימא לבא בקהל הדשתא אמרה כשרה היא מיביעא אלא לכהונה בנה דרבדים אמרוים בעמוני ועמנויות שנתגיריו אבל בהה ממעמוני פסולה מא בחה ממעמוני אלימא עמוני שנשא עמוני היינו גיורת מכנה אלא עמוני נשא בת ישראל אל' פוק תני לברא: מצרי ואדומי אין אסורי וכו': מא' תשובה אמר רב בר חנה אל' יודען משום דראיכא למימר עריות יוכיחו שלא אסור בהן אלא עד שליש דורות אחד זכרים אחד נקבות מה לעזרות שבין ברת ממור יוכיח מה לממור שכנן אין ראי והוא הצעיר השווה שבנן שאסורי ואחד זכרים אחד נקבות מה ולרא ראי והצד שיהיו אסורי אחד זכרים ואחד נקבות מה להצעיר ראי והצד שיהיו אסורי אחד זכרים ואחד נקבות מה להצעיר ראי והצד ההשווה שבנן יש בהן צד כרת ורבנן ימוחל דחיבוי עשה וכ' אליעזר בין יעקב ומאי לא כי hei קאמוד להו לדידי לא סבירא לי' דר' אליעזר בן דידכו דסבידא לא כר' א' בין יעקב הלכה אני אמרת תנאי אמר לר' ר' ש הלכה אני אומר עוד מקרא מסייעני בנים ולא בנות ת' ר' בנים ולא בנות דרבדי ר' ש אמר ר' יהודה הר' הוא אומר בנים אשר יולדו להם דור שלישי והכתוב תלאן בלידה א' ר' יהון אי לאו דאמר ר' יהודה הכתוב תלאן בלידה לא מצא ידי רגלו בבית המדרש בין דאמר בר קהן גרים איקרי קהיל מצרי

